

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر آبخوانداری در وضعیت، گرایش و تغییرات پوشش گیاهی مرتعی آبخوان پلدشت آذربایجان غربی

محل انتشار:

سومین همایش آبخوانداری (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

میرطاهر قائمی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان آذربایجان غرب

خلاصه مقاله:

اکوسیستم های مرتعی مناطق خشک و نیمه خشک جهان که بخش چشمگیری از سرزمین ما نیز در قلمرو آن قرار دارد در مجموع نظامهای زیستی حساس و شکننده ای هستند که در برابر عوامل مختلف از جمله تغییرات اقلیمی بخصوص بارندگی، بی نظمی های بارش و توزیع زمانی نامناسب آن، درجه حرارت بسادگی در معرض نابودی و انهدام قرار می گیرد. در چنین شرایطی وقوع خشکسالیها و بروز سیلابهای مخرب که می توان آن را زائیده شرایط نامناسب ریزشهای جوی یک منطقه دانست همیشه محتمل و قابل انتظار است در عرصه های منابع طبیعی و کشاورزی تاثیر سیلابهای مخرب بویژه در شرایط خشکسالی و بارشهای رگبار و بی نظمی عدم توزیع زمانی آن همیشه توأم با خسارت بوده و آثار این پدیده زمانی تشدید می گردد که شرایط مذکور طی چند سال متوالی تداوم داشته باشد و از طرف دیگر مقارن با فعالیتهای نامناسب و بهره برداری غلط و بیرویه از این منابع گردد که در نهایت با کاهش پوشش گیاه یو عوارض ناشی از آن خسارات جبران ناپذیری بر اقتصاد منطقه وارد می سازد. هدف از این بررسی با توجه به اهمیت و جایگاه عملیات آبخوانداری در احیا و اصلاح مراتع بهنوان یک تکنولوژی جدید بررسی و ارزیابی اثرات عملیات آبخوانداری بر تغییرات پوشش گیاهی، وضعیت و گرایش مرتع و عکس العمل گیاه در برابر آن است، که در سال 1379 در آبخوان پلدشت در داخل و خارج عرصه اجرا گردید. نتایج حاصل از این بررسی بشرح زیر ارائه می گردد. در اثر عملیات آبخوانداری وضعیت مرتع و گرایش آن نسبت به افزایش یافته است. کل پوشش تاجی، تراکم، زادآوری و تولید در عرصه آبخوان به ترتیب 41%، 41 پایه در متر مربع، 15 نهال در متر مربع و 560 کیلوگرم در هکتار در حالیکه پارامترهای مذکور در منطقه شاهد به ترتیب 27%، 25 پایه در متر مربع، 10 پایه در متر مربع و 420 کیلوگرم بوده است. یعنی پارامترهای نامبرده در عرصه آبخوان نسبت به منطقه شاهد به ترتیب 14%، 16 پایه متر مربع، 5 پایه در متر مربع و 140 کیلوگرم در هکتار افزایش از خود نشان می دهند. درصد ترکیب پوشش تاجی، تراکم، زادآوری و تولید گونه های کلاس I به ترتیب در عرصه آبخوان 7/3%، 9/7%، 20% و 8/2% بوده در حالیکه این مقادیر در منطقه شاهد به ترتیب 3/7%، 8% و 3/5% می باشد. یعنی گونه های کلاس I در عرصه آبخوان نسبت به منطقه شاهد افزایش از خود نشان می دهد. درصد ترکیب پوشش تاجی، تراکم، زاد آوری و تولید گونه های کلاس III در عرصه آبخوان بترتیب 39/1%، 46/3%، 36% و 28/3 درصد بوده در حالیکه این مقادیر در منطقه شاهد بترتیب 44%، 34/2% و 34/2% درصد بوده است. یعنی گونه های کلاس III در عرصه آبخوان نسبت به منطقه شاهد کاهش از خود نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

آبخوانداری، وضعیت مرتع و گرایش مرتع، تغییرات پوشش تاجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/9621>

